

O vlastnostiach viery

20. októbra 2024 ✝ Cirkev

„Spravodlivý bude žiť z viery.“

(Rim 1,17)

Modliaca sa Cirkev

zdroj: flickr.com/Lawrence OP

Kdekoľvek a hocikedy možno počuť takú bláznivú reč: že je to všetko jedno, v akejkoľvek viere žije človek, len nech verí v jedného Boha; nech zostane každý v tej viere, v ktorej sa narodil.

Tak? Nuž nech teda žid zostane židom a pohan pohanom. Ak by sa vec skutočne mala tak, nuž načo teda prišiel na svet Syn Boží, načo tri roky kázal, načo zomrel na kríži, načo rozposlal do sveta svojich apoštolov a prečo povedal: kto neuverí, ten bude zatratený? Ak naozaj v ktorejkoľvek viere možno spasenie obsiahnuť, tak tie milióny mučeníkov boli by najväčšími bláznami bývali, keď Kristovo učenie nasledovali a svoj život za vieru obetovali.

Keď istý kalvín z vnuknutia Ducha Svätého stal sa katolíkom, kacírsky duchovný ho týmto potupným slovom prepustil: Naničhodník, kto zanechá svoju vieru! S plačom sa mi prišiel žalovať tento obrátenec a pýtal sa ma, či je on naozaj naničhodníkom? „Ty nie, drahý priateľu, – upokojoval som ho, – lež tvoji predkovia boli takí zradcovia viery, neverní kresťania, lebo kedysi aj oni boli katolíci, ty sa teraz len vraciaš do pravej Cirkvi, ktorú tvoji predkovia neverne zanechali.“

Každý kalvín a luterán je takouto blúdiacou ovcou, ktorých svätou povinnosťou je vrátiť sa k pravej viere, čo sa so všemohúcou vôľou Božou skôr či neskôr i stane, ako to Ježiš predpovedal, že sa tento svet nepomíne, kým nebude jeden ovčinec a jeden pastier. Čo Cirkev katolícka skrze svojich kňazov učí, to učenie dostala od Krista; ja svojím životom a svojou krvou ručím za pravdu našej viery. Ani jedno slovo, ba ani len jedno písmeno nezmením z tohto učenia. Viac než pokrm a nápoj, viac než všetko mi je moja viera. Každá hodina, ba každý okamih môjho života nech mi je vďakyvzdaním za milosť viery.

Ani jedno slovo, ba ani len jedno písmeno nemôžeme zmeniť zo svojej katolíckej viery. Ako to rúcho Pána Ježiša v jednom kuse bolo utkané a nie z čiastok pozošívané, tak jedným musí ostať a nesmie sa deliť i jeho učenie. Odvrhni len jednu jedinkú pravdu viery, odvrhol si svoje večné spasenie. Ak teda chceš, aby tvoja viera bola milá Bohu, aby ťa tvoja viera spasila, bez pochybovania musíš veriť všetko, čo Boh zjavil a skrze svoju Cirkev oznamuje. Inoverci síce hovoria, že my katolíci nie Kristovi, lež rímskemu pápežovi, biskupom a kňazom veríme.

To je do tej miery pravda, že my vo viere rímskeho pápeža, biskupov a kňazov počúvame, lež len dotiaľ, dokiaľ ohlasujú Ježišovo učenie. Nech by sa len opovážil jeden biskup niečo iné učiť, ako čo Cirkev má za Ježišovo učenie, či by sme ho počúvali? Zaiste nikto. Nech by som len ja skúsil niečo iné učiť, ako čo Ježiš učil, ako by ste ma odohnali, a dobre by ste urobili. Ako sv. Pavol hovorí: „Ale keby sme vám hlásali my alebo aj anjel z neba iné evanjelium, ako sme vám hlásali, nech je prekliaty!“ (Gal 1,8)

Musíme teda všetko veriť, čo Ježiš učil. Ako to i Pán Ježiš povedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa“ (Jn 14,6). Ak len i to najnepatrnejšie, najmenšie slovo Pána Ježiša odvrhneme, alebo zle vysvetľujeme, nie sme jeho učeníkmi, nie sme katolíkmi, naša vier nie je úplná.

A od tejto poznanej a prijatej pravej viery nech nás nič neodvráti. Nech nás ani dar nezvedie, ani hrozba neskloní. Nech nás ani sladké reči zvodcov neoklamú, ani posmechy nevercov neotrasú. Mnohokrát možno počuť posmechy z našej svätej viery. Vtedy nesmieš mlčať, lež hovor a podľa možnosti obráň svoju katolícku vieru.

Človek pevnej viery sa neposmieva s posmievajúcimi a nezlorečí so zlorečiacimi, lež je pripravený skôr o svoj chlieb prísť, než svoju vieru zaprieť. Človek silnej viery vyzná svoju vieru i tam i vtedy, keď zato i časnú stratu utrpí. Čože by mu aj osožilo, ak by i celý svet získal, ale na svojej duši by škodu utrpel. Keď je reč o tvojej viere, vtedy sa nezdráhaj, neskláňaj sa ani len na okamih, nech ti je nie na svete cena, za ktorú by si svoju pravú kresťanskú vieru zapredal.

Inokedy zas pozemské trápenia kladú skúšky na tvoju vieru, bohapustí ľudia vyvážia ťa z tvojho majetku. Do tvojho domu votrie sa bieda, už si skoro myslíš, že ťa i Boh už opustil; ak však máš pevnú vieru, i v tvojom krušnom položení vieš byť trpezlivý a dúfať a s dôverou očakávaš, ako kedysi bohabojný Jób, že tvoje strasti sa pominú, lebo vieš, že tá požehnaná ruka, ktorá po búrke nakreslí na nebeskú oblohu dúhu, vznáša sa i nad tebou a len dobre ti chce.

Chýrny učenec, kráčajúc po jednej ceste s pastierom, pustil sa s ním do rozhovoru, vyzvedal sa na jeho rodinné pomery i pýtal sa ho, či je spokojný so svojím postavením. „Pane, ja som úplne spokojný s mojím položením, ani len nespomeniem, že ma Pán Boh mnohokrát navštívil, že som zažil dobré i zlé dni, lež čokoľvek Boh na mňa dopustil, vďačne som prijal i údery z jeho svätej ruky, lebo viem, že čo Boh robí, len k dobrému nám môže slúžiť.“

Učenec sa veľmi čudoval, aká je pevná viera toho jednoduchého človeka. Napokon sa ho ešte opýtal: „Nuž a keď ťa Boh napriek tým tvojim ťažkým skúškam predsa do Pekla uvrhne?“ Na túto otázku úbohý pastier upadol do smútku, jeho oči sa zaliali slzami, utrel si ich rukávom košele a takto odvetil: „Ja by som sa i vtedy uspokojil so svojím osudom, lebo i vtedy by som mal tú pevnú vieru, že ma to spravodlivý Boh len skúšať chce, nenechal by ma v Pekle, táto moja silná viera by stiahla Boha ku mne do Pekla a pretože tam je Nebo, kde je Boh, tak moja viera by mi i v Pekle Nebo pripravila.“

Nech je takto pevná vaša viera, takouto nezlomnou vernosťou pridržiavajte sa svojej viery; kým nemáte takto silnú vieru, ste len napoly kresťania.

Ježiš Kristus hovorieval: strom poznáš podľa ovocia. Pozrite strom, ktorého korene vyschli, spráchniveli. Zavíta jar, teplé slnečné lúče zohrejú zem, všetko sa prebúdzá, lúky sa odievajú do rúcha krásnych kvetín, pole sa zelenie, len ten vyschnutý strom nechce kvitnúť, taký holý, pustý zostáva, lebo korene mu zhnili,

viac sa už nemôže živiť. Takémuto spráchnivenému stromu je podobná naša duša, ak v nej vyschol koreň viery, nemôže ona viac rodiť sladké ovocie dobrých skutkov. Ak máme v sebe živú vieru, vtedy i konáme dobré skutky: pobožne sa modlíme, s chuťou sa postíme, chrám Boží milujeme, k sviatostiam častejšie pristupujeme, blížnemu svojmu neškodíme, chudobného v potrebe podporíme, našim vinníkom zo srdca odpustíme.

Koho kňaz nielen pokrstil za katolíka, lež kto i žije podľa svojej katolíckej viery, kto svoju vieru nepokladá len za vonkajší náter, len za také zvyky, lež za pravidlo života, ktoré mu určí, čo má činiť a čoho sa chrániť, toto je opravdivý katolík podľa srdca Ježišovho, ktorý vždy a všade to činí, čo mu viera, svedomie ukladá, v každom slove a svojom čine prejavuje, že je kresťanom katolíkom.

„Pýtaj sa sám seba: Či veríš – hovorí sv. Augustín – ak odpovedáš na to, že verím; i čiň tak, ako hovoríš, vtedy budeš mať živú vieru.“

V istom meste pôsobili misionári. Ich kázne pozorne počúval i jeden bohatý pán, ktorý nespravodlivo nadobudol svoj majetok. V jeden deň sa dostavil tento pán k misionárom, rozpovedal im, že ho veľmi dojali ich kázne, ale že jedna vec sa mu nijako nemôže dostať do hlavy. „Nuž a čo by to bolo“, pýtali sa misionári. „To nijako nedokážem pochopiť, žeby som ja bol povinný vrátiť, čo som si ja nie celkom správne nadobudol, lebo to vďačne sľúbim, že sa viac cudzieho majetku nebudem dotýkať, lež naspäť vrátiť, ach, to urobiť nemôžem.“ „Nuž, drahý pane, – odpovedali mu misionári, – s Bohom sa vyjednávať nedá, alebo-alebo, lacnejšie nedostať odpustenie.“

I ja tak hovorím: alebo-alebo: alebo ži po katolícky, alebo zlož toto krásne meno: kresťan katolík: pretože v súdny deň ti nebude stačiť povedať Sudcovi večnému: ja som bol kresťanom katolíkom, tam sa ťa opýtajú, či si plnil svoju katolícku vieru. Viera bez skutkov je mŕtva, pred Ježišom Kristom len jedna viera je platná, a síce tá, ktorá skrze lásku účinkuje. Amen.

Text kázne vyšiel pôvodne v knihe Katechizmus v kázňach, I. zväzok – O viere, ktorú napísal Jozef Baráczius, dekan-farár v Szendrő, dnešné Maďarsko, do slovenčiny preložil slovenský kňaz Viktor Milan, farár v obci Krivá na Orave a knižne vydal v Ružomberku 1921; pre uverejnenie na stránke Christianitas.sk bola kázeň ešte mierne upravená redakciou.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/o-vlastnostiach-viery/>